Κεφάλαιο 1

Αλγόριθμος σύνδεσης των action tubes

Στο προηγούμενο κεφάλαιο περιγράψαμε μεθόδους για την παραγωγή υποψήφιων ΤοΙς, δεδομένου ενός μιχρού τμήματος βίντεο που διαρχεί 8 ή 16 χαρέ. Ωστόσο, τα πραγματικά βίντεο και πραγματικές ανθρώπινες ενέργειες, σε εξωτερικές συνθήκες, διαρκούν πάνω από 16 καρέ τις περισσότερες φορές. Τα τρέχοντα δίκτυα δεν είναι σε θέση να επεξεργαστούν ένα ολόκληρο βίντεο με την μία, προκειμένου να προτείνει υποψήφια ΤοΙς, λόγω προβλημάτων μνήμης και υπολογιστικής ενέργειας. Πολλές προσεγγίσεις για εντοπισμό δράσης λύνουν αυτό το πρόβλημα, δεδομένου ενός βίντεο, είτε προτείνουν υποψήφιες περιοχές σε επίπεδο καρέ και, στη συνέχεια, τις συνδέουν με σκοπό τη δημιουργία υποψήφιων action tubes, είτε το διαχωρίζουν σε τμήματα βίντεο, προτείνοντας ακολουθίες από δισδιάστα πλαίσια τα οποία στην συνέχεια συνδέουν για να δημιουργήσουν action proposals. Και οι δύο προαναφερθείσες προσεγγίσεις καθιστούν την κατάλληλη επιλογή της μεθόδου σύνδεσης σημαντικό παράγοντα για την απόδοση του δικτύου. Αυτό συμβαίνει επειδή, παρόλο που στο επίπεδο καρέ ή στο επίπεδο τμήματος βίντεο οι προτάσεις μπορεί να είναι πολύ καλές, αν ο προτεινόμενος αλγόριθμος σύνδεσης δεν λειτουργεί καλά, οι τελικές προτάσεις action tubes δεν θα είναι αποτελεσματικές, οπότε το τελικό μοντέλο δεν θα είναι σε θέση να επιτύχει υψηλή απόδοση ταξινόμησης. Με άλλα λόγια, αν ο αλγόριθμος σύνδεσης δεν δημιουργεί προτάσεις δράσης με μεγάλο recall και καλή απόδοση MABO, ο ταξινομητής του μοντέλου δεν θα είναι σε θέση να εκτελέσει την κατάλληλη ταξινόμηση, επειδή πιθανώς θα του έχουν δοθεί action tubes χωρίς κανένα περιεχόμενο. Σε αυτό το κεφάλαιο, παρουσιάζουμε 3 διαφορετικές προσεγγίσεις που χρησιμοποιούνται για τη σύνδεση των προτεινόμενων ΤοΙς που παράγονται από το TPN του προηγούμενου κεφαλαίου.

1.1 Πρώτη προσέγγιση: συνδυασμός επικάλυψης και πιθανότητας δράσης

Ο αλγόριθμος μας εμπνέεται από την προσέγγιση των DBLP:journals/corr/HouCS17, η οποία υπολογίζει όλες τις πιθανές ακολουθίες των ToIs. Για να βρει τα καλύτερα υποψηφία action tubes, χρησιμοποιεί μια βαθμολογία που μας λέει πόσο πιθανό μια ακολουθία του TOIς είναι να περιέχει μια ενέργεια. Αυτή η βαθμολογία είναι ένας συνδυασμός 2 μετρικών:

Πιθανότητα δράσης ή Δραστικότητα (Actioness), που είναι η πιθανότητα ενός ΤοΙ να περιέχει μια δράση. Αυτό το σκορ παράγεται από τα scoring layers του TPN.

Σκορ επικάλυψης μεταξύ των ToIs, το οποίο είναι το IoU των τελευταίων πλαισίων του πρώτου ToI και των πρώτων πλαισίων του δεύτερου ToIs.

Η παραπάνω πολιτική βαθμολόγησης μπορεί να περιγραφεί από τον ακόλουθο τύπο:

$$S = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} Actioness_i + \frac{1}{m-1} \sum_{j=1}^{m-1} Overlap_{j,j+1}$$

Για κάθε πιθανό συνδυασμό ToIs, υπολογίζουμε το σκορ του όπως φαίνεται στην εικόνα 1.1.

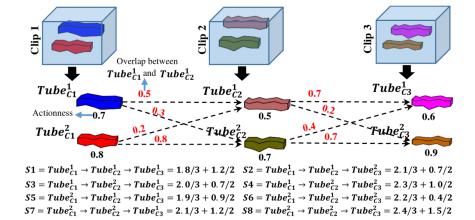

Figure 1.1: An example of calculating connection score for 3 random TOIs taken from DBLP:journals/corr/HouCS17

Η παραπάνω προσέγγιση, όμως, χρειάζεται υπερβολικά πολύ μνήμη για την πραγματοποίηση όλων αυτών των υπολογισμών, έτσι ένα πρόβλημα μνήμης εμφανίζεται. Ο λόγος είναι πως για κάθε νέο βίντεο κλιπ, εμείς προτείνουμε k ToIs (16 κατά την διάρκεια της εκπαίδευσης και 150 κατά την διάρκεια του validation. Σαν

αποτέλεσμα, για ένα μικρό βίντεο χωρισμένο σε ${f 10}$ μέρη, χρειάζεται να υπολογίσουμε τουλάχιστον ${f 150^{10}}$ σκορ κατά την διάρκεια της επικύρωσης. Αυτό οδηγεί το σύστημα μας να χρειάζεται υπερβολικά πολύ χρόνο για να το πραγματοποιήσει.

Για να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα, δημιουργούμε έναν άπληστο αλγόριθμο για να βρούμε τα υποψήφια action tubes. Ο αλγόριθμος αυτός, για κάθε νέο τμήμα βίντεο, κρατά τα tubes με βαθμολογία υψηλότερη από ένα κατώφλι και διαγράφει τα υπόλοιπα. Έτσι, δεν χρειάζεται να υπολογίσουμε συνδυασμούς με πολύ χαμηλό σκορ. Γράψαμε κώδικα για τον υπολογισμό των βαθμολογιών των tubes στη γλώσσα CUDA, η οποία έχει ως δυνατότητα την παράλληλη επεξεργασία του ίδιου κώδικα χρησιμοποιώντας διαφορετικά δεδομένα. Ο αλγόριθμος μας περιγράφεται παρακάτω:

- 1. Πρώτον, αρχικοποιούμε κενές λίστες για τα τελικά tubes,την διάρκεια τους, τις βαθμολογίες τους, τα ενεργά tubes, τη διάρκειά τους, το άθροισμα των σκορ επικάλυψης και δραστικότητας τους όταν:
 - Η λίστα με τα τελικά tubes περιέχει όλα τα tubes που είναι πιθανότερο να περιέχουν μια ενέργεια και η λίστα βαθμολογίας τους περιέχει τις αντίστοιχες βαθμολογίες τους. Αναφερόμαστε σε κάθε tube από τον δείκτη του, ο οποίος σχετίζεται με ένα τένσορα, στον οποίο σώσαμε όλα τα ToIs που προτείνονται από το TPN για κάθε τμήμα βίντεο.
 - Η λίστα ενεργών tubes περιέχει όλα τα tubes που θα συνδυαστούν με τα νέα TOIs. Η λίστα άθροισης των επικαλυπτόμενων σκορ και η λίστα άθροισης δραστικότητας περιέχουν τα αντίστοιχα αθροίσματα τους, προκειμένου να αποφεύγεται ο υπολογισμός τους για κάθε βρόχο.

Επίσης, ορίζουμε αρχικά το όριο σύνδεσης ίσο με 0,5.

- 2. Για το πρώτο τμήμα βίντεο, προσθέτουμε όλα τα ToIs τόσο στα ενεργά tubes όσο και στα τελικά tubes. Οι βαθμολογίες τους είναι μόνο η δική τους δραστικότητα επειδή δεν υπάρχουν tubes για τον υπολογισμό της μεταξύ τους επικαλυπτόμενης βαθμολογίας. Έτσι, έτσι ορίζουμε το άθροισμα επικάλυψης ίσο με 0.
- 3. Για κάθε επόμενο βίντεο, μετά την λήψη των προτεινόμενων ToIs, πρώτα υπολογίζουμε το σκορ επικάλυψης τους με κάθε ενεργό tube. Μετά, αδει-άζουμε την λίστα με τα ενεργά tubes, με την διάρκεια τους, το άθροισμα επικάλυψης και το άθροισμα πιθανοτήτων δράσης. Για κάθε νέο tube που έχει βαθμολογία υψηλότερη από το κατώφλι σύνδεσης προσθέτουμε τόσο στα τελικά action tubes όσο και στα ενεργά, στις αντίστοιχες λίστες και αυξάνουμε τη διάρκειά τους.
- 4. Εάν ο αριθμός των ενεργών tubes είναι μεγαλύτερος από ένα κατώτατο όριο, ορίζουμε το όριο σύνδεσης ίσο με τη βαθμολογία του 100ου καλύτερου tube. Πέραν αυτού, ενημερώνουμε την τελική λίστα των tubes, αφαιρώντας όλα τα tubes που έχουν σκορ χαμηλότερο από το κατώφλι σύνδεσης.

- 5. Μετά από αυτό, προσθέτουμε στα ενεργά tubes, τα προτεινόμενα ToIs απ΄ το τρέχον τμήμα, μαζί με τα σκορ δραστικότητας στην λίστα με τα αθροίσματα δραστικότητας και μηδενικές τιμές στις αντίστοιχες θέσεις στην λίστα με τα σκορ επικάλυψης.
- 6. Επαναλαμβάνουμε τα προηγούμενα 3 βήματα μέχρι να μην έχει μείνει κανένα τμήμα βίντεο.
- 7. Τέλος, όπως αναφέραμε προηγουμένως, έχουμε μια λίστα που περιέχει τα ευρετήρια των αποθηκευμένων tubes. Έτσι, τα τροποποιούμε για να έχουμε τα αντίστοιχα δισδιάστα πλαίσια. Ωστόσο, οι 2 διαδοχικά ΤοΙs δεν έχουν, πάντα, τα ίδια δισδιάστα πλαίσια στα καρέ που επικαλύπτονται. Για παράδειγμα, τα ΤοΙs από το πρώτο τμήμα βίντεο ξεκινούν από το 1ο καρέ έως το 16ο καρέ. Εάν έχουμε βήμα βίντεο ίσο με 8, αυτά τα ΤοΙs επικαλύπτονται χρονικά με τα ΤοΙs από το δεύτερο τμήμα βίντεο στα καρέ 8-16. Σε αυτά τα πλαίσια, στο τελικό action tube, επιλέγουμε την περιοχή που περιέχει και τα δύο πλαίσια οριοθέτησης που συμβολίζονται ως $min(x_1,x_1'), min(y_1,y_1'), max(x_2,x_2'), max(y_2,y_2'))$ για τα δισδιάστατα πλαίσια (x_1,y_1,x_2,y_2) και (x_1,y_1,x_2,y_2) .

1.1.1 JHMDB Dataset

Ξεκινώντας, θα ασχοληθούμε αρχικά μόνο με το JHMDB dataset προκειμένου να καθορίσουμε την πολιτική που ακολουθούμε για να υπολογίσουμε το σκορ επικάλυψης. Κι αυτό γιατί τα βίντεο που περιέχει αυτό το σύνολο δεδομένων είναι πιο μικρά σε διάρκεια και λιγότερα στον αριθμό, οπότε θα μπορέσουμε να βγάλουμε συμπεράσματα πιο γρήγορα απ΄ το να εξετάζαμε και τα δύο σύνολα δεδομένων ταυτόχρονα.

Διάρκεια δείγματος ίση με 16 καρέ Ξεκινάμε ορίζοντας ως διάρκεια δείγματος ίση με 16 καρέ ανά βίντεο κλιπ. Αφού πραγματοποιήσαμε κάποια πρώτα πειράματα με βήμα βίντεο ίσο με 8 και 12 καρέ, στα οποία δεν είχαμε καλές επιδόσεις σε recall, αποφασίσαμε να εξετάσουμε την περίπτωση του βήματος βίντεο ίσο με 14, 15 και 16 τα οποία παρουσιάζονται στον πίνακα 1.1. Για κάθε διαφορετικό βήμα βίντεο έχουμε και διαφορετικές περιπτώσεις στις οποίες εξετάζουμε το σκορ επικάλυψης. Στις περιπτώσεις όπου έχουμε πάνω από 1 καρέ, λαμβάνουμε ως σκορ επικάλυψης την μέση τιμή των σκορ επικάλυψης των αντίστοιχων καρέ. Στον 1.1 αναφερόμαστε με πιο έντονο χρώμα στα καρέ, για τα οποία εξετάζουμε την επικάλυψη τους.

combination	overlap thresh 0.5 0.4 0.3			
0,1,,13 {14,15} {14,15} ,16,,28,29	0.3731	0.5336	0.6493	

0,1,,13,{14,}15,			
{14,} 15,,28,29	0.3694	0.5299	0.6455
0,1,,14, {15}			
14, {15,} 16,,28,29	0.3731	0.5187	0.6381
0,1,,14,{15}			
{15} ,16,,30	0.3918	0.5187	0.6381
0,1,,14,{15}			
{16} ,17,,31	0.4067	0.7313	0.8731

Table 1.1: Recall results for steps = 14, 15 and 16

Παρατηρούμε ότι έχουμε την καλύτερη επίδοση recall για βήμα βίντεο ίσο με 16 καρέ όταν συγκρίνουμε χωρικά την επικάλυψη του τελευταίου πλαισίου με την επικάλυψη του πρώτου.

Διάρχεια δείγματος ίση με 8 Θέλοντας να επιβεβαιώσουμε ότι έχουμε τα χαλύτερα αποτελέσματα όταν έχουμε βήμα βίντεο ίσο με την διάρχεια του δείγματος, εξετάσαμε χαι την περίπτωση να έχουμε διάρχεια δείγματος ίση με 8. Τα αποτελέσματα παρουσιάζονται στον πίναχα 1.2 χαι περιλαμβάνει τις περιπτώσεις όπου έχουμε βήμα βίντεο ίσο με 6, 7 χαι 8 χαρέ.

combination	overlap thresh				
Combination	0.5	0.4	0.3		
0,1,2,3,4,5 {6,7}					
{6,7} ,8,9,10,11,12,13	0.3134	0.7015	0.8619		
0,1,2,3,4,5, {6,} 7					
{6,} 7,8,9,10,11,12,13	0.3209	0.6679	0.847		
0,1,2,3,4,5,6,{ 7 }					
6, {7} 8,9,10,11,12,13	0.3172	0.6567	0.8507		
0,1,2,3,4,5,6 {7}					
{7,} 8,9,10,11,12,13,14	0.5597	0.7687	0.903		
0,1,2,3,4,5,6 {7}					
{8} 9,10,11,12,13,14,15	0.653	0.8396	0.9179		

Table 1.2: Recall results for steps = 6, 7 and 8

Με βάση και τα αποτελέσματα του πίνακα 1.2 είναι πλέον ξεκάθαρο ότι πετυχαίνουμε καλύτερα αποτελέσματα όταν θέτουμε το βήμα βίντεο ίσο με την διάρκεια του δείγματος και το σκορ επικάλυψης υπολογίζεται από το πλαίσιο του τελευταίου καρέ του πρώτου ΤοΙ με το πλαίσιο του πρώτο καρέ του δεύτερου ΤοΙ.

1.1.2 UCF Dataset

Σε προηγούμενα βήματα, προσπαθήσαμε να βρούμε την καλύτερη πολιτική επικάλυψης για τον αλγόριθμο μας στο σύνολο δεδομένων JHMDB. Μετά από αυτό, είναι καιρός να εφαρμόσουμε τον αλγόριθμο μας στο σύνολο δεδομένων UCF χρησιμοποιώντας την καλύτερη βαθμολογική πολιτική επικάλυψης. Κάναμε κάποιες τροποποιήσεις στον κώδικα, για να χρησιμοποιούμε λιγότερη μνήμη, και μετακινήσαμε τα περισσότερα μέρη του κώδικα σε GPU. Αυτό συνέβη με τη χρήση τένσορων αντί για λίστες με βαθμολογίες ενώ οι περισσότερες πράξεις είναι, από τώρα και στο εξής, πράξεις πινάκων. Πάνω σ΄ αυτό, το τελευταίο βήμα του αλγόριθμου, η οποία είναι η τροποποιήση από δείκτες σε πραγματικές ακολουθίες από πλαίσια, είναι γραμμένο πλέον σε CUDA κώδικα έτσι λαμβάνει χώρα και αυτή στη GPU. Έτσι, τώρα μπορούμε να αυξήσουμε τον αριθμό των ΤοΙs που επιστρέφονται από το TPN, τον μέγιστο αριθμό των ενεργών tubes πριν από την ενημέρωση του ορίου και τον μέγιστο αριθμό τελικών tubes.

 ${f T}$ α πρώτα πειράματα που διενεργήσαμε σχετίζονταν με τον αρι ${f \vartheta}$ μό των τελικών σωλήνων, τα οποία το δίχτυο μας προτείνει, παράλληλα με τον αριθμό των προτεινόμενων ToIs από το TPN. Πειραματιζόμαστε για υποθέσεις, στις οποίες το ΤΠΝ προτείνει 30, 100 και 150 ToIs, το τελικό δίκτυό μας προτείνει 500, 2000 και 4000 υποψήφια action tubes για διάρχεια δείγματος ίσο με 8 χαι 16 χαρέ. Για διάρχεια δείγματος ίσο με 8 επιστρέφουμε 100 ΤοΙς επειδή, όταν προσπαθήσαμε να επιστρέψουμε 150 ToIs, λαμβάνουμε OutOfMemory σφάλμα. Ο πίνακας 1.3 δείχνει τις αποδόσεις των χωροχρονικών recall και MABO, αυτών των προσεγγίσεων. Ο πίνακας 1.4 δείχνει την απόδοση των χρονικών recall και MABO. Ενδιαφερόμαστε για τη χρονική απόδοση, επειδή το UCF αποτελείται από ατριμάριστα βίντεο, σε αντίθεση με το JHMDB που έχει μόνο τριμαρισμένα βίντεο. Έτσι, θέλουμε να γνωρίζουμε πόσο καλά το δίκτυό μας είναι σε θέση να προτείνει action tubes που επιχαλύπτονται με τα πραγματιχά action tubes πάνω από ένα «μεγάλο» όριο. Για χρονικό εντοπισμό, δεν χρησιμοποιούμε τα 0,5, 0,4 και 0,3 ως επικαλυπτόμενο όριο, αλλά αντ΄ αυτού, χρησιμοποιούμε 0,9, 0,8 και 0,7, επειδή είναι πολύ σημαντικό το δίκτυό μας να είναι σε θέση να προτείνει action tubes που περιέχουν μια ενέργεια, τουλάχιστον από χρονικής απόψεως. Για να υπολογίσουμε τη χρονική επικάλυψη, χρησιμοποιούμε το Ιου για μια μόνο διάσταση.

combination	TPN	Final				MABO
Combination	tubes	tubes	0.5	0.4	0.3	MADO
		500	0.2829	0.4395	0.5817	0.3501
	30	2000	0.3567	0.4996	0.6289	0.3815
0,1,,6,{7,}		4000	0.3749	0.5316	0.6487	0.3934
{8,} 9,,14,15		500	0.2966	0.451	0.5947	0.356
	100	2000	0.3757	0.5163	0.6471	0.3902
		4000	0.3977	0.5506	0.6624	0.4029
		500	0.362	0.5042	0.6243	0.3866
0,1,,14, {15,}	30	2000	0.416	0.5468	0.6631	0.4108
{16,}17,18,,23		4000	0.4281	0.5589	0.6779	0.4182

	500	0.3589	0.4981	0.6198	0.3845
150	2000	0.4129	0.5392	0.6563	0.4085
	4000	0.4266	0.5521	0.6722	0.4162

Table 1.3: Recall results for UCF dataset

	TPN	Final	Final overlap thresh		MADO	
combination	tubes	tubes	0.9	0.8	0.7	MABO
		500	0.4464	0.581	0.6844	0.7787
	30	2000	0.635	0.7665	0.8403	0.8693
0,1,,6,{7,}		4000	0.7034	0.8228	0.8875	0.8973
{8,} 9,,15		500	0.454	0.5924	0.692	0.783
	100	2000	0.651	0.7696	0.8441	0.8734
		4000	0.7209	0.8312	0.8913	0.9026
		500	0.6844	0.8327	0.9027	0.8992
0,1,,14,{15,}	30	2000	0.7475	0.8684	0.9217	0.9175
16, }17,18,,23		4000	0.7567	0.8745	0.9255	0.9211
110,517,10,,25		500	0.7498	0.8707	0.9171	0.9125
	150	2000	0.8243	0.911	0.9392	0.9342
		4000	0.8403	0.9179	0.9437	0.9389

Table 1.4: Temporal Recall results for UCF dataset

Όπως φαίνεται και από τους πίνακες 1.3 και 1.4, για διάρκεια δείγματος ίση με 8 λαμβάνουμε την καλύτερη επίδοση όταν επιστρέφει το TPN 100 ToIs και συνολικά το ActionNet 4000 action tubes, ενώ για διάρκεια δείγματος ίση με 16 καρέ όταν επιστρέφει το TPN, 30 ToIs και το ActionNet 4000 action tubes.

Προτεινόμενη τροποποίηση του αλγορίθμου

Στην προηγούμενη προσέγγιση, το κατώφλι σύνδεσης ανανεώνεται και αυξάνεται κάθε φορά ο αριθμός από «ενεργά» tubes ξεπερνούν ένα συγκεκριμένο αριθμό. Ωστόσο, παρατηρήσαμε ότι με αυτόν τον τρόπο το σύστημα μας αδυνατεί να προτείνει action tubes τα οποία ξεκινούν μετά από ορισμένα καρέ. Κι αυτό γιατί μέχρι τότε το κατώφλι σύνδεσης έχει αυξηθεί τόσο που δεν επιτρέπει να δημιουργηθούν νέα tubes . Για τον λόγο αυτό τροποποιήσαμε τον αλγόριθμο μας έτσι ώστε να μην ανανεώνεται το κατώφλι σύνδεσης. Παράλληλα, προσθέσαμε τον αλγόριθμο NMS προκειμένου να απορρίπτει action tubes που επικαλύπτονται αρκετά με κάποια ήδη προτεινόμενα action tubes. Οι πίνακες 1.5 και 1.6 περιλαμβάνουν τα χωροχρονικά και χρονικά αποτελέσματα για το recall και το MABO, ενώ πειραματιζόμαστε με κατώφλι σύνδεσης του NMS ίσο με 0.7, 0.9 και χωρίς καθόλου NMS.

combination	NMS	NMS PreNMS		overlap thresh	MABO	
Combination	thresh	tubes	0.5	0.4	0.3	MADO
0,1,,6,{7,}		-	0.3779	0.5316	0.6471	0.393082961
8, }9,,15	0.7	20000	0.3483	0.5194	0.6471	0.3783524086
10, 59,,10	0.9	20000	0.416	0.5605	0.6722	0.4074053106
0,1,,14,{15,}		-	0.438	0.5635	0.6829	0.4231788
{16,}17,,23	0.7	20000	0.4525	0.5848	0.7034	0.429747438
110,511,,20	0.9	20000	0.3802	0.5133	0.6068	0.3862278851848662

Table 1.5: Spatiotemporal Recall results for UCF dataset

	373.50	D 373.60		1 .1 1		
combination	NMS	PreNMS		overlap thresh	L	MABO
Combination	thresh	tubes	0.9	0.8	0.7	MADO
0,1,,6,{7,}	-	-	0.7087	0.8281	0.8913	0.899210587
8, }9,,15	0.7	20000	0.6586	0.854	0.9278	0.903373468
10,73,,13	0.9	20000	0.8137	0.8973	0.9361	0.9333068498
0,1,,14,{15,}		-	0.8327	0.9156	0.9399	0.940143272
16, }17,,23	0.7	20000	0.8646	0.9369	0.9567	0.946701832
110,511,,20	0.9	20000	0.6183	0.7696	0.8388	0.8628507037919737

Table 1.6: Temporal Recall results for UCF dataset

Συγκρίνοντας τις επιδόσεις των recall και MABO που παρουσιάζονται στον Πίνακας 1.5 μαζί με αυτές του Πίνακα 1.3, συμπεραίνουμε πως για διάρκεια δείγματος ίση με 8, η νέα τροποποίηση οδηγεί σε χειρότερα αποτελέσματα όταν το κατώφλι σύνδεσης είναι 0.7 αλλά καλύτερα για κατώφλι ίσο με 0.9. Απ΄ την άλλη, για διάρκεια δείγματος ίση με 16, παρατηρούμε πως έχουμε καλύτερα αποτελέσματα για κατώφλι σύνδεσης του NMS αλγορίθμου ίσο με 0.7.

1.2 Δεύτερη προσέγγιση

Όπως είδαμε και προηγουμένως, ο αλγόριθμος μας δεν έχει πάρα πολύ καλές recall επιδόσεις. Έτσι, δημιουργήσαμε έναν άλλο αλγόριθμο ο οποίος βασίζεται σε αυτόν που πρότειναν οι DBLP:journals/corr/abs-1903-00304. Αυτός ο αλγόριθμος εισάγει δύο νέες μετρικές σύμφωνα με τους DBLP:journals/corr/abs-1903-00304.

Πρόοδος που περιγράφει την πιθανότητα μιας συγκεκριμένης δράσης να εκτελείται στο ΤοΙ. Προσθέτουμε αυτόν τον παράγοντα επειδή παρατηρήσαμε ότι η δραστικότητα είναι ανεκτική σε ψευδώς θετικά. Η πρόοδος είναι ένα

μηχανισμός επαναβαθμολόγησης για κάθε κατηγορία (όπως αναφέρονται οι $\Delta B\Lambda\Pi$:θουρναλς/ςορρ/αβσ-1903-00304)

Ρυθμός προόδου που ορίζεται ως η αναλογία προόδου κατά την οποία κάθε κατηγορία δράσης έχει πραγματοποιηθεί.

Έτσι, κάθε action tube περιγράφεται ως ένα σύνολο TOIs

$$T = \{\mathbf{t}_i^{(k)} | \mathbf{t}_i^{(k)} = (t_i^{(k)}, s_i^{(k)}, r_i^{(k)})\}_{i=1:n^{(k)}, k=1:K}$$

όπου το $t_i^{(k)}$ περιέχει τις χωροχρονικές πληροφορίες των ${
m TOI}$, το $s_i^{(k)}$ το σκορ σιγουριάς του και το $r_i^{(k)}$ τον ρυθμό προόδου.

Σε αυτή την προσέγγιση, κάθε κλάση αντιμετωπίζεται ξεχωριστά, συνεπώς για την υπόλοιπη ενότητα συζητάμε για την παραγωγή action tubes μόνο για μία κλάση. Για τη σύνδεση 2 ToIs, για ένα βίντεο με N τμήματα βίντεο , εφαρμόζονται τα ακόλουθα βήματα:

- 1. Για το πρώτο τμήμα βίντεο (k=1), προετοιμάζουμε έναν πίνακα με τα M καλύτερα ToIs, τα οποία θα θεωρούνται ως ενεργά tubes(AT). Αντιστοιχα, προετοιμάζουμε έναν πίνακα με M ρυθμούς προόδου και M βαθμολογίες εμπιστοσύνης.
- 2. Για k=2:N, εκτελούμε τα βήματα (α΄) (γ΄):
 - (α΄) Υπολογίζουμε τις επιχαλύψεις μεταξύ $AT^{(k)}$ χαι $TOIs^{(k)}$.
 - (β') Συνδέουμε όλα τα tubes που ικανοποιούν τα ακόλουθα κριτήρια:
 - i. $overlapscore(at_i^{(k)}, t_i^{(k)}) > \theta, at \in AT^{(k)}, t \in TOIs^{(k)}$
 - ii. $r(at_i^{(k)}) < r(t_i^{(k)})$ ý $r(t_i^{(k)}) r(at_i(k)) < \lambda$
 - (γ') Για όλα τα νέα tubes ενημερώνουμε το σχορ εμπιστοσύνης και τον ρυθμό προόδου ως εξής:

Το νέο σκορ εμπιστοσύνης είναι η μέση βαθμολογία όλων των συνδεδεμένων ΤΟΙs:

$$s_z^{(k+1)} = \frac{1}{n} \sum_{n=0}^k s_i^{(n)}$$

Ο νέος βαθμός προόδου είναι ο υψηλότερος βαθμός προόδου:

$$r(at_i^{(k+1)} = max(r(at_i^{(k)}), r(t_i^{(k)}))$$

(δ΄) Διατηρούμε τα Μ-καλύτερα action tubes ως ενεργά tubes που προορίζονται τελικώς για ταξινόμηση.

Αυτή η προσέγγιση έχει το πλεονέκτημα ότι δεν χρειάζεται να εκτελέσουμε ξανά την ταξινόμηση, επειδή γνωρίζουμε ήδη την κατηγορία του κάθε τελικού action tube. Για να επικυρώσουμε τα αποτελέσματά μας, τώρα, υπολογίζουμε την

επίδοση του recall μόνο για τα tubes που έχουν την ίδια κλάση με το πραγματικό tube. Και πάλι θεωρούμε ένα πραγματικό tube ότι είναι θετικό αν υπάρχει τουλάχιστον ένα tube που επικαλύπτεται με το πραγματικό περισσότερα από ένα προκαθορισμένο όριο.

combinat	ion	overlap thresh			
sample dur	step	0.5	0.4	0.3	
8	6	0.3284	0.5	0.6082	
8	7	0.209	0.459	0.6119	
8	8	0.3060	0.5672	0.6866	
16	8	0.194	0.4366	0.7164	
16	12	0.3358	0.5336	0.7537	
16	16	0.2649	0.4664	0.709	

Table 1.7: Recall results for second approach with step = 8, 16 and their corresponding steps

Σύμφωνα με τον Πίνακα 1.7, έχουμε βέλτιστη απόδοση όταν ορίζεται διάρκεια δείγματος ίση με 16 και βήμα βίντεο ίσο με 12. Συγκρίνοντας αυτή την απόδοση με την πρώτη προσέγγιση, τόσο για τη διάρκεια του δείγματος ίση με 8 και 16 καρέ, παρατηρούμε ότι η δεύτερη προσέγγιση υπολείπεται σε σύγκριση με την πρώτη.

1.3 Τρίτη προσέγγιση (μόνο για το JHMDB)

Όπως αναφέρεται στην πρώτη προσέγγιση, οι DBLP:journals/corr/HouCS17 υπολογίζουν όλες τις πιθανές ακολουθίες των ToIs προκειμένου να βρουν τις καλύτερες υποψήφιες. Σκεφτήκαμε ξανά αυτή την προσέγγιση και συμπεράναμε ότι θα μπορούσαμε να την υλοποιήσουμε μόνο για το σύνολο δεδομένων JHMDB εάν μειώσουμε τον αριθμό των προτεινόμενων ToIs, που παράγονται από TPN, από 150 σε 30 για κάθε βίντεο κλιπ. Εκμεταλλευόμαστε το γεγονός ότι τα βίντεο του συνόλου δεδομένων JHMDB είναι κομμένα, οπότε δεν χρειάζεται να κοιτάζουμε για action tubes που ξεκινούν από το δεύτερο βίντεο κλιπ, γεγονός που μας σώζει πολύ μνήμη. Και πάνω απ΄ όλα, τροποποιήσαμε τον κώδικά μας με σκοπό να είναι πιο αποτελεσματικός στο θέμα της μνήμης γράφοντας κάποια μέρη στη γλώσσα προγραμματισμού CUDA, εξοικονομώντας πολύ επεξεργαστική ισχύ, επίσης.

Έτσι, μετά τον υπολογισμό όλων των πιθανών συνδυασμών ξεκινώντας από το πρώτο βίντεο κλιπ και καταλήγοντας στο τελευταίο, κρατάμε μόνο τα **k-καλύτερα action tubes (k = 500)**. Τρέχουμε πειράματα με διάρκεια του δείγματος ίση με 8 και 16 καρέ και τροποποιούμε το βήμα βίντεο κάθε φορά. Για τη διάρκεια του δείγματος = 8, επιστρέφουμε μόνο 15 ToIs και για το δείγμα = 16, επιστρέφουμε 30 επειδή, αν επιστρέψουμε περισσότερο, λαμβάνουμε σφάλμα «OutOfMemory». Στον ακόλουθο πίνακα 1.8 παρουσιάζονται τα αποτελέσματα του recall.

combinat	ion	overlap thresh			
sample dur	step	0.5	0.4	0.3	
8	6	0.7873	0.8657	0.9366	
8	7	0.7836	0.8731	0.9366	
8	8	0.7910	0.8806	0.9515	
16	8	0.7873	0.8843	0.9291	
16	12	0.7948	0.8881	0.9403	
16	16	0.7985	0.8918	0.9515	

Table 1.8: Recall results for third approach with step = 8, 16 and their corresponding steps

Από τον παραπάνω πίνακα, πρώτον, ξαναεπιβεβαιώνουμε ότι όταν το βήμα βίντεο είναι ίσο με την διάρκεια δείγματος μας δίνει τα καλύτερα αποτελέσματα recall. Παρατηρούμε ότι όταν η διάρκεια του δείγματος ισούται με 16 καρέ η απόδοση του recall είναι ελαφρώς καλύτερη όταν ισούται με 8. Ωστόσο, η χρήση 16 καρέ ανά βίντεο κλιπ αυξάνει τη χρήση της μνήμης, ακόμα και αν μειώνει τον αριθμό των τμημάτων βίντεο, εξαιτίας της ανάγκης επεξεργασίας μεγαλύτερων βίντεο, χαρτών ενεργοποίησης κλπ. Έτσι, για το στάδιο της ταξινόμησης θα πειραματιστούμε χρησιμοποιώντας κυρίως δείγμα διάρκειας ίσο με 8 καρέ.